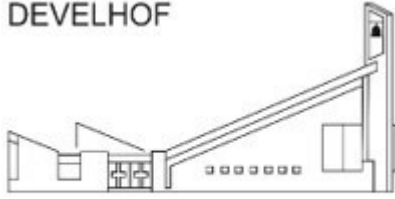

DEVELHOF

Gereformeerde kerk Zwijndrecht-Groote Lindt
binnen de Protestantse Kerk in Nederland

Beste gemeenteleden,

Zwijndrecht, 20 mei 2021

Aanstaande zondag 23 mei Pinksteren

Zondag is het Pinksteren! We staan dan stil bij de uitstorting van de Heilige Geest. Het sluit aan op de dienst van afgelopen zondag waarbij we stil hebben gestaan bij de woorden van Jezus die belooft:

‘Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik zal u een andere Trooster geven, die bij u blijven zal’. Van alle geschenken die de mensheid van God heeft gekregen, is de aanwezigheid van de Heilige Geest misschien wel het grootste. Het is Jezus die zelf zegt: “Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden.” (Joh. 16:7). Ik geloof dat ieder mens een “Godsbesef” heeft, of zij dat nu willen toegeven of niet. Net zoals ieder mens door God gegeven adem heeft, heeft ieder mens ook een vacuum die alleen door God zelf gevuld kan worden als wij ons daarvoor openstellen.

Jezus zei dat Hij de Geest zou sturen als onze Helper, Trooster en Gids. “Dan zal ik de Vader vragen jullie een andere pleitbezorger [Helper] te geven, die altijd bij je zal zijn” (Johannes 14:16). Het Griekse woord dat vertaald wordt als “pleitbezorger” of “helper” staat voor “iemand die aan je zijde wordt geroepen”; het geeft aan dat het om iemand gaat die je bemoedigt en aanspoort. “Bij je zijn” heeft te maken met Zijn permanente aanwezigheid in de harten van gelovigen (Romeinen 8:9; 1 Korintiërs 6:19, 20; 12:13). Niet voor niets verwijst dat ook weer naar de Godsnaam JHWH: ‘Ik ben’.

God zelf wil bij ons zijn door middel van Zijn Geest.

En dit niet alleen voor onszelf, want alle gelovigen samen vormen het Lichaam van Christus op aarde. Zoals Jezus ooit Zijn Vader vertegenwoordigde op aarde, zo mogen wij dat als christenen nu ook doen. Wij zijn Zijn ambassadeurs in deze wereld en hebben de roeping om Zijn genade te tonen door woord en daad en God te eren. In de Bijbel worden dat de vruchten van de Geest genoemd, wat leidt tot: vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing (Galaten 5:22-23). De belofte van Jezus dat Hij een andere Trooster zal geven, die bij ons zal blijven, is met Pinksteren werkelijkheid geworden. Dit te weten dat Hij door middel van Zijn Geest voor altijd bij ons zal zijn en ons nooit zal verlaten of in de steek laten, is reden voor enorme vreugde en vertroosting. Dank God voor dit geweldige Geschenk: de Heilige Geest en Zijn werk in onze levens!

Tijdens de eredienst a.s. zondag zal ik ook het tegendeel van het werk van de Geest laten zien in het verhaal van de torenbouw van Babel. U wordt van harte uitgenodigd mee te kijken en te luseren, hetzij in de kerk (wel aanmelden!), hetzij thuis. Het belooft weer een feestelijke dienst te worden met Jan Moelker achter het orgel, Diana Abspoel en haar dochter Leanne op hobo en zus Debora de Borst en Marijke Opmeer verzorgen voor ons de zang.

Zondag 30 mei hoopt Anja Matser weer bij ons voor te gaan. Zij gaat met ons nadenken over 'zonde tegen de Heilige Geest' naar aanleiding van het verhaal van Ananias en Saffira uit Handelingen 5. Kan je de Heilige Geest bedriegen, zoals Petrus stelde? En zo ja, wat houdt dat dan in. Kortom Anja zal verder met ons nadenken over de functie van de Heilige Geest in aansluiting op Pinksteren.

Zondag 6 juni, zondag Trinitatis, neem ik dan weer van haar het stokje over en zullen we stilstaan bij de verhouding van Vader, Zoon en Geest.

Lief en leed

Woensdag 19 mei ben ik bij dhr. H. Trimpe (Laan van Nederhoven 148) op bezoek geweest in Dordwijk. Tot mijn vreugde zat hij op een stoel naast zijn bed en hebben wij met elkaar kunnen praten, zijn vrouw kan niet bij hem op bezoek komen vanwege allerlei lichamelijke klachten en vermoeidheid. De liefdevolle zorg voor haar man kan ze niet langer opbrengen, hoezeer haar dat ook spijt. Hoe het nu verder moet is nog de vraag. De gezondheid van mw. A.P. de Weerd (Swinhove afd. Walburg, Kamer 2) blijft broos. Ook zij zat in tegenstelling tot de vorige keer dat ik bij haar was weer in een stoel. Dhr. A. Oostdijk (Grasbroek 27) heeft na bijna 20 weken wachten op een operatie te horen gekregen dat de operatie definitief niet doorgaat. Hij krijgt nog wel verdere onderzoeken waar hij begin juni weer de uitslag van krijgt. Gelukkig voelt hij zich inmiddels een stuk beter, maar ook bij hem blijft het spannend wat de uitslagen vertellen. Wilt u de mensen genoemd maar ook zij die niet genoemd zijn en het zwaar hebben gedenken. Namens hen allen alvast bedankt!

Moderamen/kerkenraad

In verband met de meivakantie zijn er geen vergaderingen geweest. Woensdag 26 mei is er 's morgens een moderamen overleg en de kerkenraad komt 's middags bij elkaar.

Wij zullen dan over de toekomst met elkaar nadenken ook naar aanleiding van het boekje van de PKN "Van U is de TOEKOMST". In het predikanten overleg is het ook besproken.

Omdat het met de besmettingen beter gaat zullen er versoepelingen komen maar zoals u weet is er besloten dat voorlopig nog steeds 30 gemeenteleden de kerkdienst kunnen bijwonen.

We mogen ook nog steeds niet zingen! Iedere kerkdienst zijn er diverse musici/zangers die voor ons de gemeentezang gaande houden.

Graag wil ik hierbij speciaal noemen onze diaken Marijke Opmeer-Bakker die bijna iedere kerkdienst haar medewerking verleent. We horen nu veel liederen uit het liedboek die niet bekend zijn en die vergen veel oefening voor de komende dienst.

Marijke ontzettend fijn dat je steeds de gemeentezang voor ons wil verzorgen.

Pastoraat De pastorale ouderlingen:

mw. Annelies Bakker-van de Ven, annelies.j.bakker@gmail.com 06-411 908 11
mw. Corrie Hekman-Opmeer, corriehekman@hotmail.com 610 15 47 of 06-819 499 78
mw. Jacomien Verschoor-Viergever, jacomienverschoor@upcmail.nl 645 08 33 of 06-308 639 12

Collectes / kerkelijke bijdragen

Wij zijn als kerkenraad blij en dankbaar dat u blijft geven voor de kerk en de wereld (=diaconaat). Wilt u alstublieft blijven geven door uw gaven over te maken op onderstaande rekeningnummers. Het hoeven geen grote bedragen te zijn, elke euro is er één! Wij zijn u daarvoor zeer erkentelijk.

Kerk NL33 INGB 0000 2073 94 ten name van
Geref. kerk Zwijndrecht-Groote Lindt
Diaconie NL55 INGB 0000 1931 27 ten name van
Diaconie Geref. kerk Zwijndrecht-Groote Lindt

Gebed:

Trouwe God, schenk ons uw Heilige Geest,
zodat we opmerkzaam worden en Uw stem verstaan.

Help ons de taal van het Koninkrijk te begrijpen.

Geef ons voorbeelden van de liefde in ons midden, zodat we weten waarnaar we moeten uitzien.

Geef dat we ons verbinden aan de voorbeelden van Uw hoop, zodat we leren leven met Uw belofte voor ogen.

Adem ons open, schenk licht in onze ogen, zodat we gericht blijven op de zachte wenkende gloed van de morgen.

Amen

Met vriendelijke groeten en Gods zegen ook namens de kerkenraad,

Ds. Eric Matser Metha van der Net, voorzitter

Bijlage: Preek Develhof, 16 mei 2021 (Wezenzondag)

Toen de bekende Griekse filosoof Socrates stierf door ervoor te kiezen een gifbeker leeg te drinken bleven zijn leerlingen vertwijfeld, verweesd achter. Zij voelden zich in de steek gelaten door hun meester. Tijdens mijn 2 jarige studie Grieks aan het HOC in Utrecht als voorbereiding op de studie theologie heb ik hierover een verslag gelezen. De leerlingen van Socrates zeggen na zijn daad tegen elkaar: 'Wij zijn nu van een vader beroofd en moeten de rest van ons leven als wezen verder.'

Zo moeten de leerlingen van Jezus zich ook gevoeld hebben als Jezus hen vertelt dat Hij naar de hemel zal terugkeren. Zij zullen zich vertwijfeld hebben afgevraagd: En wij dan?

Moeten wij nu verder als geestelijke wezen?

Het lijkt alsof Jezus deze gedachten voorzien heeft, want in Zijn aankondiging over Zijn hemelvaart zegt Hij tot zijn discipelen:

'Ik laat jullie niet als wezen achter, ik kom bij jullie terug.'

Wat een belofte en wel tweeledig:

1. ik laat jullie niet als wezen achter en
2. Ik kom bij jullie terug....

Afgelopen donderdag hebben wij stilgestaan bij de hemelvaart van Jezus.

Aanstaande zondag vieren we Pinksteren, de uitstorting van de Heilige Geest.

Deze zondag valt er precies tussen in. Het wordt dan ook wel Wezenzondag genoemd.

Het is een hele oude traditie in de kerk om juist op deze zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren stil te staan bij die woorden van Jezus: 'Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik zal u een andere Trooster geven, die bij u blijven zal' . Woorden die wij zojuist mochten horen uit Joh. 14.

Maar wat is eigenlijk 'een wees'? Een wees is iemand die geen vader en moeder meer heeft.

Dat is de 'technische' definitie. Maar als we de gevoelswaarde erbij nemen, is 'een wees' iemand die de warmte en de veiligheid en de zekerheid van een vader en een moeder nooit heeft mogen kennen met alle gevolgen van dien. Een wees kampt vaak zijn hele leven met vragen als: 'waar kom ik vandaan?', 'welke eigenschappen heb ik genetisch meegekregen en van wie dan?', 'bij wie kan ik terecht als ik vastloop in mijn leven?' Een vader of moeder heb ik niet om op terug te vallen.

De vrienden en leerlingen voelen zich als 'wezen' nadat hun meester hen verlaten heeft.

Ze voelen zich in de steek gelaten door hun Heer. Hij was als een vader en moeder voor hen.

En wees eens eerlijk, voelen wij ons ook niet vaak in de steek gelaten door onze Heer?

Alléén gelaten door Hem? Ik wel, ook ik heb vaak tot God geroepen: waarom? En waar bent U nu?

Op het moment dat duidelijk werd dat de zoveelste IFV-behandeling niet mocht baten.

Op het moment dat duidelijk werd dat Anja en ik nooit biologisch eigen kinderen zouden krijgen.

Op het moment dat onze geadopteerde dochter noodgedwongen uit huis geplaatst moest worden.

Op het moment dat zij als 17 jarig meisje wel zwanger werd terwijl wij wisten dat zij niet voor haar kind zou kunnen zorgen. Waarom wordt zij in zulke omstandigheden wel zwanger en mocht Anja nooit zwanger worden.

Op dat soort momenten riepen wij het uit tot God: Waar bent U nu?

Waarom zij wel en wij niet? Anja en ik zeggen het soms tegen elkaar:

'hoe zou een biologisch eigen kind eruit hebben gezien?' Hoe zou hij of zij zich ontwikkeld hebben?

Welke eigenschappen van onszelf herkennen wij in hen? Wij voelen ons soms ook verweesd, alleen dan andersom, dat wij genetisch niets van ons hebben mogen overbrengen. Dus ook wij snappen wat de discipelen gevoeld hebben, ook al ben je 100 keer ds.

Het begon allemaal zo feestelijk. Jezus ging samen met zijn discipelen Pesach vieren in een bovenzaal in Jeruzalem. Ze vieren het avondmaal met hun meester. Tijdens die maaltijd vertelt Jezus hen dat Hij bij hen weg zal gaan. Die woorden maken indruk. Ze kunnen het niet bevatten. Jezus die al zo lang bij hen was. Hij had hen nota bene zelf geroepen. Drie jaar waren ze met Hem opgetrokken. Ze hadden zoveel van Hem geleerd. En: er was nog zoveel te leren. Ze hebben het idee dat ze nog maar in de kinderschoenen staan wat betreft hun geloof.

Jezus was nog lang niet klaar met ze. Hoe moet het nu verder met het werk van God als Hij er niet meer is? Zal hun kleine groep niet helemaal uit elkaar vallen? Ze zullen zich eenzaam en verlaten gaan voelen zonder hun Heer en Meester. Niemand had hen zoveel aandacht geven als Jezus, zelfs hun eigen ouders niet. Niemand heeft hen zo goed gekend als Hij. Door Hem waren de Schriften opnieuw tot leven gekomen. De beloften van God waren zo concreet voor hen geworden. Door Zijn onderwijs zagen zij de wereld en zichzelf met andere ogen. Ze voelden zich opgenomen in een geestelijk gezin. Ze hadden van Jezus een tweede opvoeding gehad. Hadden hun joodse ouders het vooral over de daden van God in het verleden gehad, Jezus had voor hen een nieuwe toekomst geopend. Perspectief geboden.

En nu zegt deze zelfde Jezus dat Hij hun gaat verlaten. Ja, hoe dan?

Hoe moet het dan verder? Een diep gevoel van verslagenheid maakt zich van hen meester.

Dat gevoel dat wij wel kennen, als iemand weggaat van wie je veel houdt, die belangrijk voor je is geweest, met wie je jaren samen hebt geleefd of samen hebt gewerkt.

Kinderen die het huis uit gaan bijvoorbeeld. Of als een dierbare overlijdt, een partner of een kind.....

Dan komt onherroepelijk de vraag op: hoe moet het nu verder?

Dat dachten de discipelen ook: Hoe moet het nu verder? Zal alles wat Jezus ons geleerd had over het Koninkrijk van Zijn Vader nu niet als een kaartenhuis instorten? Al de goede werken die Jezus verricht had, hoe moet dat verder? Nee, Hij mag echt niet weggaan. Hij moet ons niet alleen laten.

Maar voordat de discipelen de kans krijgen hun gedachten uit te spreken, neemt Jezus het woord.

Het is alsof Hij hun diepste gedachten peilt. Hij zegt tegen hen: Ik zal jullie niet als wezen achter laten. Denk niet dat ik jullie in de steek zal laten, als wezen zonder vader.

Dat beeld van wezen, dat Jezus gebruikt, roept veel op. Want in de Bijbel horen we dat God een speciale liefde heeft voor de wees, de weduwe en de vreemdeling. In het oude Oosten was het wees-zijn zo mogelijk nog erger dan hier in het Westen. Je was helemaal aan je lot overgelaten.

Zonder ouders redde je het niet. Daarom roept God zijn volk op om vooral naar deze groep van wezen om te zien.

Ik laat jullie niet als wezen achter belooft Jezus aan zijn discipelen.

Ik zal jullie 'een helper' / 'een Trooster' zenden die altijd bij jullie zal zijn.

'Ik zal de Vader vragen jullie een andere pleitbezorger te geven, die altijd bij je zal zijn'

Jezus doelt op de heilige Geest die met Pinksteren zal komen. Opvallend is dat Hij het dan heeft over 'een andere pleitbezorger'. Iemand in Zijn plaats.... die precies hetzelfde zal doen als wat Jezus heeft gedaan. En wat Jezus gedaan heeft, heeft Hij zojuist uitgelegd aan Filippus, één van Zijn leerlingen, op zijn verzoek: 'Laat ons de Vader zien'. En dan zegt Jezus: "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien". Deze pleitbezorger die in Mijn plaats komt zal jullie ook de Vader laten zien, zoals Ik jullie de Vader heb laten zien..... en dat zal jullie tot troost zijn. Hij gaat met jullie in hetzelfde spoor verder waar Ik mee begonnen ben. Dezelfde Geest die nu op Mij is, komt over jullie.

Die Geest zal jullie in alles onderwijzen en zal jullie in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb aangaande het Koninkrijk van Mijn Vader.

Een andere trooster? Er zijn uitleggers die de belofte van de Geest zien als een soort compensatie voor de afwezigheid van Jezus. Maar zo moeten we het niet zien.

Jezus heeft steeds benadrukt dat hoewel Hij naar de hemel gaat, Hij doorgaat met Zijn werk. Vanuit de hemel pleit Jezus voor ons bij de Vader en ondersteunt Hij ons met zijn gebeden.

Vorige week was ik bij een echtpaar op bezoek en zij vertelde mij: 'mijn man bidt niet meer, hij kan het niet meer opbrengen'. Toen vertelde ik haar: 'dat geeft helemaal niets', want als ons bidden ophoudt is er één in de hemel die ons gebed overneemt en voor ons bidt en pleit bij Zijn en onze hemelse Vader. Ik kan me zo goed voorstellen dat door omstandigheden het werken en het bidden je vergaat. Dat je door omstandigheden letterlijk niet meer weet 'waar je het zoeken moet'. Dat je het gevoel hebt: 'waar bent u nu God?', juist nu.... Het voelt alsof ik geen Vader en geen moeder meer heb. Ik voel mij 'wees' tot in het diepst van mijn ziel. Wat is het dan goed om te weten dat we een pleitbezorger hebben in de hemel. Iemand die het van ons overneemt als wij het niet meer kunnen. Jezus pleit voor ons bij Zijn en onze Vader.

En zoals Jezus in de hemel bezig is, zo is de Geest – tegelijkertijd – op aarde bezig de gelovigen te ondersteunen en te leiden. Daarom is een geloofsgemeenschap zo kostbaar. Want als jezelf vastloopt in het leven dat er dan altijd weer anderen zijn die jou opvangen. Die jou vertellen dat er toch hoop is. Dat wij een voorbidder in de hemel hebben, die als geen ander weet en snapt hoe wij ons kunnen voelen. Wij zijn als geloofsgemeenschap met elkaar en Jezus verbonden zoals Jezus verbonden is met Zijn Vader. Jezus zegt daarvan zelf in het Hoge priesterlijk gebed: 'Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals u in mij bent en ik in u, laat hen zo ook in ons zijn'. En om die eenheid kracht bij te zetten heeft Jezus ons ook de opdracht gegeven om samen Heilig Avondmaal te vieren. Om letterlijk die éénheid met Hem te proeven door het eten van het brood en het drinken van de wijn. Laten wij zo ook vanmorgen één zijn, verbonden met elkaar en verbonden met Hem die ons voorgegaan is en zodoende die éénheid ervaren zoals ook de Vader en de Zoon één zijn. Amen.